

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117011878
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7117011878.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16.3.2023 sp. zn. 7T/56/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a poškodeného C. A. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 16.marca 2023 sp. zn. 7T/56/2017 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovanú A. B. D. E., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom G. XXX/XX, H. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 3 PV 303/16 zo dňa 16.11.2017 pre skutok, ktorý mala spáchať tak, že

v Košiciach dňa 12.06.2015 v byte na ul. Šoltésovej č. 26 a následne v Košiciach dňa 09.11.2015 na ul. I. H. XX v budove Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície E. D. J. K. F. po sp. zn. ORP-1173/1-VYS-KE-2015, ako svedok po riadnom poučení aj v zmysle zákonných ustanovení podľa § 345 a § 346 Trestného zákona o trestných následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede a krivej prísahy, uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala v predmetnom trestnom konaní podstatný význam pre rozhodnutie a to takým spôsobom, že svojho druha A. C. počas týchto výsluchov opakovane označila za osobu, ktorá v dňoch 05.05.2015 a 18.05.2015 telefonicky oznámila správy o umiestnení bomby na košických súdoch, o priebehu týchto telefonátov poskytla v trestnom konaní ako jediná priame svedectvo, súčasne A. C. počas výsluchov krivo obvinila z vydierania tým, že ju dňa 05.05.2015 predtým ako mal vykonať poplašné telefonáty, nútil nastúpiť do vozidla pod hrozbou bitky a vyhrážania sa jej rodine, pričom na základe takto ňou uvádzaných nepravdivých a pre vec kľúčových okolností prípadu, bolo dňa 12.06.2016 uznesením vyšetrovateľa PZ v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku pod sp. zn. ORP-1173/1-VYS-KE-2015 vznesené A. C. obvinenie zo spáchania prečinu šírenie poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a dňa 14.06.2015 bolo rozhodnutím Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 5 Tp 4/2015 rozhodnuté o jeho väzobnom stíhaní v predmetnej trestnej veci a následne uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 18.03.2016 bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení trestného stíhania obvineného A. C. v zmysle ustanovenia § 215 ods. 1 písm. c / Trestného poriadku, nakoľko nebolo vykonaným dokazovaním nepochybne zistené, že skutok nespáchal obvinený, v ktorom sa vidí prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona a zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v celom rozsahu oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného C. A. C., nar. X.X.XXXX v F., bytom C. XX, F. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor a poškodený v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí nakoľko dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, ako aj v konaní na súde odôvodňujú konštatovanie, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba napĺňa všetky obligatórne znaky zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

K subjektívnej stránke trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona uviedol, že Trestný zákon vyžaduje pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a úmyselné zavinenie. Z hľadiska subjektívnej stránky musí páchatel' vedieť, že iného ľživo obviňuje z trestného činu a súčasne chcieť iného ľživo obviňiť z trestného činu alebo vedieť, že svojim konaním môže iného ľživo obviňiť z trestného činu a byť uzrozumený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto osoba trestne stíhaná.

Páchatel' si musí byť vedomý toho, že ním uvádzané tvrdenia sú objektívne nepravdivé, teda že sú úplne vymyslené alebo podstatne zmenené. Páchatel' trestného činu krivého obvinenia si musí byť vedomý toho, že inú osobu obviňuje nepravdivo.

Pri trestnom čine krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona sa zo subjektívnej stránky vyžaduje úmysel. Úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať na okolnosť, že páchatel' vedome, teda úmyselne vypovedá nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. V prípade, ak páchatel' úmyselne (v tomto prípade obžalovaná po náležitom poučení) vypovedal nepravdu o takých okolnostiach, ktoré majú za následok trestné stíhanie inej osoby, nie je možné vyvodiť, že takýmto konaním nie je naplnená aj subjektívna stránka trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona, v tomto prípade došlo na základe výpovede obvinenej k väzobnému stíhaniu poškodeného.

Z dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise, ako aj v konaní pred súdom vyplýva, že obžalovaná ešte predtým, ako dňa 12.06.2015 vo svojej výpovedi mala poškodeného krivo obviňiť zo spáchania trestného činu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uviesť nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, bola riadne poučená o povinnosti vypovedať iba pravdu, nič nezamlčovať, ako aj o trestnosti krivého obvinenia a krivej výpovede. Napriek tomuto poučeniu, vedomá si následkov svojho konania vo svojej výpovedi krivo obvinila poškodeného a krivo vypovedala o okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ďalšie rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní, čo viedlo k tomu, že ešte toho istého dňa bolo poškodenému s poukazom na jej výpoveď dňa 12.06.2015 vznesené obvinenia za trestný čin šírenie poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Obžalovaná na svojom obvinení zotrvala a opätovne mala krivo vypovedať aj pri svojej ďalšej výpovedi dňa 09.11.2015, kde bola opätovne náležite a zákonne poučená v postavení svedka, teda opakovane poškodeného krivo obvinila a uviedla nepravdu o okolnostiach, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie vyšetrovateľa PZ, a to už v dobe, kedy poškodenému bolo vznesené obvinenie, o čom bola oboznámená.

Je teda možné podľa prokurátora konštatovať, že z pohľadu zavinenia, na základe zabezpečených dôkazov boli naplnené obe jej zložky, a to ako zložka vedomostná, tak aj zložka vôľová.

Objasnenie motívu takéhoto konania obžalovanej, nie je podľa slov prokurátora bezvýhradnou podmienkou na posúdenie, či obžalovaná skutok a trestný čin spáchala v priamom alebo nepriamom úmysle.

V konaní obžalovanej bol preukázaný najmenej nepriamy úmysel, podľa § 15 písm. b / Trestného zákona, pretože táto vedela v čase spáchania skutku bez akýchkoľvek pochybností, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie poškodeného trestným stíhaním, a pre prípad, že ho spôsobí, bola tým riadne uzrozumená.

Podľa názoru prokurátora neboli v priebehu prípravného konania, ako aj konania na súde zistené pochybnosti o tom, že skutok sa stal, že ho spáchala obžalovaná A. B., D. E. a že je trestným činom. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 7 T 44/2021 zo dňa 20.12.2021 zrušil a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Z podania poškodeného, ktoré bolo odstúpené z okresnej prokuratúry ako odvolanie voči predmetnému rozsudku vyplýva, že poškodený namieta porušenie zákona pri rozhodovaní súdu o podanej obžalobe,

nakoľko okresný súd arbitrárne a bez akýchkoľvek relevantných dôkazov rozhodol že stíhaný skutok nie je trestným činom, čo nie je pravdou, pretože obžalovaná v čase spáchania skutku bez akýchkoľvek pochybností vedela, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu a pre prípad že to spôsobí bola s týmto uzrozmeneá. Z pohľadu zavinenia teda možno konštatovať že boli naplnené obe zložky a to ako zložka vôľová tak aj vedomostná. Na základe uvedeného možno konštatovať že súd rozhodol arbitrárne a svojvoľne, preto žiada aby bolo podané odvolanie.

Na podklade takto podaného odvolania zo strany prokurátora a poškodeného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora a poškodeného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o podanej obžalobe, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovanej.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, okresný súd logickým postupom vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záverom s ktorými sa odvolací súd stotožnil, pričom na správnosti týchto záverov nemôže nič zmeniť ani prokurátorom či poškodeným použitá odvolacia argumentácia.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v celom rozsahu poukazuje na dostatočne zistený skutkový stav a na spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke viny obžalovanej, ktorý považuje za vecne správny a výstižný do tej miery, že k nemu nemá čo viac uviesť.

Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky prokurátora, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na úvahy okresného súdu sa nemôže stotožniť s názorom okresného prokurátora, že obžalovaná naplnila všetky obligatórne znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov. Po teoretickej stránke prokurátor správne vykladá formu zavinenia v § 345 a § 346 Tr. zák.. Niet pochyb o tom, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a sa u oboch trestných činoch vyžaduje úmyselná forma zavinenia, kedy páchatel' vie že iného ľživo obviňuje z trestného činu a súčasne ho chce ľživo obviniť resp. je s tým uzrozmeneý a pri krivej výpovedi páchatel' vie, že uvádza nepravdu a chce nepravdivé skutočnosti uvádzať resp. je s uvádzaním nepravdivých skutočností uzrozmeneý . Ako to správne uvádza aj okresný súd zavinenie páchatel'a je možné najčastejšie zistiť z jeho výsluchu resp. vyvodiť z okolností prípadu, pričom je potrebné zavinenie páchatel'a vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. O absencii úmyslu obžalovanej iného ľživo obviniť svedčí predovšetkým záver znaleckého dokazovania, z ktorého má súd za preukázané, že obžalovaná nemá zvýšený sklon k agresivite, k túžbe ubližovať iným a nemá ani primárne sklony k zámernej ľživosti. Obžalovaná podľa zistení znalkyne má predpoklady k tomu, aby jej všeobecnú vierohodnosť bolo možné považovať za zachovanú a dostatočnú. Za najpodstatnejšie považuje odvolací súd skutočnosť, že u menovanej neboli zistené známky zámernej pomstychtivosti alebo účelovosti klamania. Z uvedeného dôvodu preto nemožno jednoznačne a bez dôvodných pochybností konštatovať preukázanie subjektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia a to tak z pohľadu samotného zavinenia (v jeho jednotlivých zložkách) ku všetkým obligatórnym znakom skutkovej podstaty, ale ani v podobe motívu privodenia trestného stíhania poškodenému.

Obdobne nebolo preukázané zavinenie ani vo vzťahu k trestnému činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Tr. zák.. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná opakovane pomerne presne a detailne popisovala priebeh skutkového deja, ktorý predchádzal samotnému nahláseniu poplašnej správy. Svoju výpoveď v podstate nemenila, bola presvedčená o svojej pravde. Ako

vyplývalo aj z odvolania prokurátora, pre vyvodenie trestnej zodpovednosti sa vyžaduje, aby páchatel si uvedomoval, že obviňuje inú osobu nepravdivo a vo vzťahu ku § 346 Tr. zák., aby úmyselne vypovedal nepravdu o okolnosti podstatnej pre rozhodnutie. Nepravdivosť verzie obžalovanej majú preukazovať výpovede svedkov L. F., L. C. a L. M. vo vzťahu ku dňu 5.5.2015 a výpoveď svedka C. ku dňu 18.5.2015. Je pravda, že trestné stíhanie poškodeného pre skutky, z ktorých ho obžalovaná usvedčovala, bolo zastavené v prípravnom konaní podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por., avšak na to, aby sme mohli zodpovedne povedať, že jej verzia je bez pochybnosti nepravdivá, by bolo žiaducejšie, ak by vina poškodeného bola posúdená nezávislým a nestranným súdom, ktorý by vyslovil, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok nespáchal poškodený. Napriek tomu, že trestné stíhanie bolo zastavené v zmysle § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por. má súd za to, že nemožno jednoznačne vylúčiť, aby sa skutkový priebeh udalosti bezprostredne predchádzajúci nahláseniu poplačnej správy, nemohol udiať aj tak, ako to vypovedala obžalovaná. Uvedený názor zastáva odvolací súd aj po prihliadnutí k výpovediam svedkov, ktorí mali dosvedčiť prítomnosť poškodeného v inkriminovanom čase v budove súdu resp. pred budovou.

Ako to v podstate naznačila aj obhajoba, dokonca aj v prípade, ak by sme pripustili, že svedkovia si mohli s daným odstupom času od skutku spomenúť na tak bežnú záležitosť, ako je totožnosť osôb, ktoré pri evakuácii vychádzali z budovy súdu, nemusí to vylučovať cez časové súvislosti, že poškodený nemohol oznámiť poplašnú správu v čase a z miesta, ako to uvádzala obžalovaná. Pokiaľ ide o svedka C. a oznámenie poplačnej správy dňa 18.5.2015, jeho verzia už bola predmetom súdneho hodnotenia v inom konaní, kde nezaujatý a nezávislý orgán ju nehodnotil ako dostatočne presvedčivú a to dokonca vo vzťahu ku svedkovi C., ktorý bol v pozícii obžalovaného, pričom všeobecne vo vzťahu k obžalovaným sápri hodnotení ich obhajoby uplatňuje zásada in dubio pro reo a teda benevolentnejší prístup. Na základe uvedeného nemá ani odvolací súd istotu v tom, či skutočnosti tvrdené obžalovanou sú objektívne nepravdivé resp. sa jej v čase skutku museli javiť Ako objektívne nepravdivé, čím sa spochybňuje ďalší znak predmetných skutkových podstát žalovaných trestných činov a v konečnom dôsledku aj objektívna stránka týchto skutkových podstát.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu argumentáciu súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaná pred učením svojich výpovedí bola riadne poučená o svojej povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčať, ako aj o následkoch krivého obvinenia. Uvedené je nevyhnutným predpokladom pre formulovanie záveru o tom, že obžalovaná vedela o svojich povinnostiach a trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia, avšak uvedené v ničom nespochybňuje úvahy súdu o tom, že neboli naplnené všetky znaky skutkových podstát, v dôsledku čoho skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom.

Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného, súd preskúmal podanie poškodeného a dospel k záveru, že po obsahovej stránke poškodený svojim odvolaním napáda predmetné rozhodnutie z pohľadu viny obžalovanej, na čo poškodená osoba nie je oprávnená. Poškodeným vyslovené výhrady voči spôsobu posúdenia subjektívnej stránky súdom, sú v podstate totožné s námietkami prokurátora, s ktorými sa odvolací súd už vysporiadal na inom mieste tohto rozhodnutia. Posúdením odvolania dospel súd k záveru, že je nedôvodné, nakoľko poškodený neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť a zákonnosť výroku okresného súdu týkajúceho sa poškodeného a ním uplatneného nároku na náhradu škody. Prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, keď podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko ide o obligatórne rozhodnutie súdu, ktorý nemá inú možnosť, pokiaľ rozhoduje o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Zhrnúc vyššie uvedené dospel odvolací súd k presvedčeniu, že odvolanie prokurátora a poškodeného je nedôvodné, nakoľko v ničom nespochybnilo napadnuté rozhodnutie, ktoré je zákonné a vecne správne.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.